

2. Oprócz wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, sołtysowi przysługuje wynagrodzenie od dobrowolnych wpłat dokonanych przez mieszkańców wsi bezpośrednio do kasy gromadzkiej rady narodowej z tytułu zobowiązania pieniężnego, w rozumieniu ustawy o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych. Przepis powyższy nie ma zastosowania, jeżeli praca sołtysa na odcinku inkasa w miesiącu, za który dokonywana jest wypłata wynagrodzenia, była — według oceny prezydium gromadzkiej rady narodowej — niedostateczna.

3. Wynagrodzenie obliczone w stosunku procentowym od kwot zainkasowanych (ust. 1) i od kwot dobrowolnych wpłat (ust. 2) nie może przekroczyć w skali województwa średnio:

1) w województwach bydgoskim, gdańskim, katowickim, krakowskim, opolskim, poznańskim i rzeszowskim — 1,6%,

2) w województwach łódzkim, lubelskim, wrocławskim i zielonogórskim — 2,1%,

3) w województwach kieleckim, olsztyńskim, szczecińskim i warszawskim — 2,6%,

4) w województwach białostockim i koszalińskim — 3%;

2) skreśla się §§ 4 i 5;

3) dotychczasowy § 6 oznacza się jako § 4. Paragraf ten otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 4. Niezależnie od określonego w paragrafach poprzedzających wynagrodzenia za inkaso sołtysi otrzymują dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 5% od zainkasowanych przez nich osobiście kwot zaległości z tytułu zobowiązania pieniężnego za lata poprzedzające rok, w którym nastąpiła wypłata.”;

4) dotychczasowe §§ 7, 8 i 9 otrzymują nową kolejną numerację §§ 5, 6 i 7.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r., z tym że będzie miało zastosowanie po raz pierwszy do wynagrodzeń wypłaconych za miesiąc styczeń 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

408

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 14 grudnia 1965 r.

w sprawie zbytu wyrobów przemysłu terenowego w roku 1966.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 2 uchwały nr 170 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1957 r. w sprawie zbytu wyrobów niektórych jednostek organizacyjnych przemysłu terenowego (Monitor Polski Nr 51, poz. 318), w związku z § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), oraz § 1 zarządzenia nr 21 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1959 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 17, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego i spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkich związkach spółdzielni pracy obowiązane są wytwarzane przez siebie w ramach planu artykuły wymienione w wykazie, stanowiącym załącznik do zarządzenia, oferować do zakupu jednostkom wymienionym w wykazie lub przez nie wskazanym.

2. Ilekroć jest mowa w zarządzeniu o przedsiębiorstwach, rozumie się przez to państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego i spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkich związkach spółdzielni pracy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są oferować do zakupu wytworzone przez siebie ponad plan roczny artykuły wymienione w części A wykazu pod lp. 1, 3—8 oraz 16—20, a w części B wykazu pod lp. 1, 3—8 oraz 11—15 jednostkom wymienionym w wykazie lub przez nie wskazanym.

2. Przedsiębiorstwa rozporządzają pozostałymi artykułami wytworzonymi przez siebie ponad plan roczny, wymienionymi w wykazie, w sposób następujący:

1) 50% artykułu wymienionego w części A pod lp. 2 oraz w części B wykazu pod lp. 2 powinny zaoferować do zakupu jednostkom wymienionym w wykazie lub przez nie wskazanym.

2) 50% artykułu wymienionego w części A pod lp. 2 oraz w części B wykazu pod lp. 2 mogą zbywać dowolnie wybranym jednostkom gospodarki uspołecznionej lub bezpośrednim odbiorcom.

3) artykuły wymienione w części A wykazu pod lp. 9—15 oraz w części B wykazu pod lp. 9 i 10 mogą zbywać dowolnie wybranym jednostkom gospodarki uspołecznionej lub bezpośrednim odbiorcom.

§ 3. 1. W razie nieprzyjęcia przez właściwą jednostkę zbytu lub jednostkę przez nią wskazaną oferty, o której mowa w § 1 i § 2, w terminie w niej określonym, nie krótszym jednak niż 14 dni od dnia złożenia oferty, przedsiębiorstwo może zbyć wyprodukowane artykuły dowolnej państwowej jednostce organizacyjnej lub spółdzielni.

2. Artykuły, na które brak nabywców wśród państwowych jednostek organizacyjnych lub spółdzielni, mogą być sprzedawane rzemieślnikom, innym wytwórcom nie uspołecznionym lub bezpośrednim odbiorcom, wyłącznie na cele produkcyjne i na wykonywanie usług lub potrzeby własnego gospodarstwa bez prawa odsprzedaży z zyskiem. Przed zawarciem umowy należy żądać od nabywcy złożenia oświadczenia na piśmie, do jakich celów artykuł zostaje nabyty, i uprzedzić go o odpowiedzialności karnej za wprowadzenie artykułu do obrotu (art. 9 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia — Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244).

§ 4. W razie gdy jednostka nadrzędna stwierdzi, że plan kwartalny ustalony został we właściwej wysokości, przepis § 2 ust. 2 pkt 3 stosuje się odpowiednio do produktów wytworzonych ponad plan kwartalny.

§ 5. Przepisów §§ 1—4 nie stosuje się do produkcji ponadplanowej, której zbył uregulowany jest uchwałą nr 719 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie dodatkowych środków do popierania i rozwoju produkcji ubocznej materiałów dla potrzeb budownictwa mieszkaniowego

(Monitor Polski z 1956 r. Nr 100, poz. 1154 i z 1958 r. Nr 25, poz. 144).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 14 grudnia 1965 r. (poz. 408).

WYKAZ ARTYKUŁÓW

Nazwa artykułu	Nazwa jednostki, której należy artykuł zaoferować:
<p>A. Artykuły wytwarzane przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłu leśnego:</p>	<p>Jednostka zbytu wskazana w kolumnie siódmej wykazu artykułów rozdzielanych.</p>
<p>1. Artykuły rozdzielane, zamieszczone w wykazie artykułów rozdzielanych na 1964 r. stanowiącym załącznik nr 3 do uchwały nr 262 Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1960 r. w sprawie bilansów materiałowych i rozdzielnictwa (Monitor Polski z 1960 r. Nr 70, poz. 329, z 1961 r. Nr 76, poz. 320, z 1962 r. Nr 67, poz. 313, z 1963 r. Nr 69, poz. 344 i Nr 97, poz. 456, z 1964 r. Nr 24, poz. 105 i Nr 67, poz. 316 oraz z 1965 r. Nr 48, poz. 261), z wyjątkiem wytworzonej ponad plan roczny przędzy baweinianej i bawełnopodobnej oraz wytworzonej ponad plan roczny przędzy zgrzebnej.</p>	<p>Centrala Spożywcza Centrala Spożywcza Centrala Spożywcza Centrala Spożywcza Centrala Spożywcza Centrala Spożywcza Centrala Spożywcza Centrala Spożywcza</p>
<p>2. Ocet</p>	<p>Centrala Spożywcza</p>
<p>3. Wina owocowe, gronowe i miody pitne</p>	<p>Centrala Spożywcza</p>
<p>4. Marmolada</p>	<p>Centrala Spożywcza</p>
<p>5. Dżemy</p>	<p>Centrala Spożywcza</p>
<p>6. Soki owocowe.</p>	<p>Centrala Spożywcza</p>
<p>7. Kompoty</p>	<p>Centrala Spożywcza</p>
<p>8. Koncentrat pomidorowy</p>	<p>Centrala Spożywcza</p>
<p>9. Cegła z wyłączeniem cegły pozaklasowej</p>	<p>Terenowo właściwa wojewódzka centrala materiałów budowlanych</p>
<p>10. Sączki</p>	<p>Terenowo właściwa wojewódzka centrala materiałów budowlanych</p>
<p>11. Dachówka palona</p>	<p>Terenowo właściwa wojewódzka centrala materiałów budowlanych</p>
<p>12. Kafle</p>	<p>Terenowo właściwa wojewódzka centrala materiałów budowlanych</p>
<p>13. Pustaki palone stropowe</p>	<p>Biuro Zbytu Ceramiki Budowlanej</p>
<p>14. Okucia budowlane i meblowe</p>	<p>Biuro Zbytu Okuć i Instalacji Budowlanych</p>
<p>15. Cegły i kształtki termalitowe</p>	<p>Zjednoczenie Przemysłu Instalacji Budowlanych</p>
<p>16. Maszyny rolnicze</p>	<p>Centrala Handlowa Sprzętu Rolniczego</p>
<p>17. Świece</p>	<p>Centrala Handlowa „Arged”</p>
<p>18. Meble</p>	<p>Centrala Handlu Meblami</p>
<p>19. Wyprawione skórki futerkowe z wyjątkiem hodowanych norek i lisów</p>	<p>Centrala Handlu Obuwem</p>
<p>20. Akcesoria do pojazdów samochodowych</p>	<p>Centrala Techniczno-Handlowa „Motozbyt”</p>
<p>B. Artykuły wytwarzane przez spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkich związkach spółdzielni pracy:</p>	<p>Jednostka zbytu wskazana w kolumnie siódmej wykazu artykułów rozdzielanych.</p>
<p>1. Artykuły rozdzielane, zamieszczone w wykazie artykułów rozdzielanych na 1964 r. stanowiącym załącznik nr 3 do uchwały nr 262 Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1960 r. w sprawie bilansów materiałowych i rozdzielnictwa (Monitor Polski z 1960 r. Nr 70, poz. 329, z 1961 r. Nr 76, poz. 320, z 1962 r. Nr 67, poz. 313, z 1963 r. Nr 69, poz. 344 i Nr 97, poz. 456, z 1964 r. Nr 24, poz. 105 i Nr 67, poz. 316 oraz z 1965 r. Nr 48, poz. 261), z wyjątkiem wytworzonej ponad plan roczny przędzy baweinianej i bawełnopodobnej oraz wytworzonej ponad plan roczny przędzy zgrzebnej.</p>	<p>Jednostka zbytu wskazana w kolumnie siódmej wykazu artykułów rozdzielanych.</p>

Nazwa artykułu	Nazwa jednostki, której należy artykuł zaoferować:
2. Ocet	Centrala Spożywcza
3. Wina owocowe, gronowe i miody pitne	Centrala Spożywcza
4. Marmolada	Centrala Spożywcza
5. Dżemy	Centrala Spożywcza
6. Soki owocowe	Centrala Spożywcza
7. Kompoty	Centrala Spożywcza
8. Koncentrat pomidorowy	Centrala Spożywcza
9. Kafle	Terenowo właściwa wojewódzka centrala materiałów budowlanych
10. Okucia budowlane i meblowe	Biuro Zbytu Okuć i Instalacji Budowlanych
11. Maszyny rolnicze	Centrala Handlowa Sprzętu Rolniczego
12. Świece	Centrala Handlowa „Arged”
13. Meble	Centrala Handlu Meblami
14. Wyprawione skórki futerkowe z wyjątkiem hodowlanych norek i lisów	Centrala Handlu Obuwem
15. Akcesoria do pojazdów samochodowych	Centrala Techniczno-Handlowa „Motozbyt”

409

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 grudnia 1965 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej central zjednoczeń przemysłowych i budownictwa objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie § 59 pkt 1 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316) oraz § 55 uchwały nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń budownictwa i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy central zjednoczeń objętych przepisami części I uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316), zwanej dalej uchwałą nr 276, oraz przepisami części I uchwały nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń budownictwa i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 317), zwanej dalej uchwałą nr 277.

§ 2. 1. Centrala zjednoczenia sporządza roczny plan finansowy obejmujący zestawienie:

- 1) dochodów i kosztów dotyczących utrzymania centrali zjednoczenia z wyodrębnieniem tzw. „innej działalności”, o której mowa w ust. 2,
- 2) dochodów i kosztów działalności gospodarczej prowadzonej bezpośrednio przez centralę zjednoczenia (§ 6 ust. 1 i ust. 5).

2. Przez „inną działalność”, prowadzoną przez centralę zjednoczenia na podstawie odrębnych przepisów, należy ro-

zumieć taką działalność, jak np. administrację domów mieszkalnych, administrację gmachu biurowego (gdą jest on zajmowany przez kilka instytucji), prowadzenie stołówki, bufetu (dla potrzeb pracowników centrali zjednoczenia), pokoi gościnnych itp.

3. Plan finansowy centrali zjednoczenia powinien być sporządzony według wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia.

4. W terminach określonych przepisami o opracowaniu projektów planów finansowych i budżetu Państwa centrala zjednoczenia przesyła projekt planu finansowego właściwemu ministerstwu (urzędowi centralnemu) w 2 egzemplarzach i bankowi finansującemu w 1 egzemplarzu wraz ze szczegółowym uzasadnieniem.

5. Ministerstwa (urzędy centralne) w terminach określonych przepisami o opracowaniu projektów planów finansowych i budżetu Państwa przesyłają do Ministerstwa Finansów zbiorczy projekt planu finansowego central zjednoczeń według wzoru podanego w załączniku wraz ze szczegółowym uzasadnieniem.

§ 3. 1. Łączną normę procentową, wyznaczającą wielkość wpłat przedsiębiorstw na pokrycie kosztów utrzymania central zjednoczeń (§ 18 ust. 1 uchwały nr 276 i § 19 ust. 1 uchwały nr 277), ustala Minister Finansów od planowanych kosztów własnych. Przez planowane koszty własne należy rozumieć sumę:

- 1) planowanego kosztu własnego sprzedaży produkcji towarowej — przedsiębiorstw przemysłowych,
- 2) planowanego kosztu własnego sprzedaży produkcji podstawowej, pomocniczej i usług, wykonanych własnymi siłami — przedsiębiorstw budowlano-montażowych,
- 3) planowanych kosztów handlowych — przedsiębiorstw obrotu towarowego,